

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4250/2025-58

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Mariju Klariću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice: Martina Matašev, Zagreb, Ulica grada Vukovara 236 B, OIB: 42560924244, koju zastupaju opunomoćenici iz Odvjetničkog društva Miše & Pavić d.o.o., Zagreb, Petrinjska 48, protiv tuženice: Marijana Jokić, Zagreb, Gornji Bukovac 39, OIB: 04027071929, koju zastupa opunomoćenik Davorin Ivančić, odvjetnik u Zagrebu, Trnsko 44 A, radi utvrđenja ništetnosti ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 16. travnja 2026. u nazočnosti tužiteljčinog opunomoćenika i opunomoćenice te tuženice i tuženičinog opunomoćenika, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnim Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, sklopljen u Zagrebu 18. listopada 2019. između Stojana Mataševa, Zagreb, Fišerova 3, OIB: 79048023444, kao primatelja uzdržavanja i tuženice Marijane Jokić, Zagreb, Gornji Bukovac 39, OIB: 04027071929, kao davateljice uzdržavanja, sadržajno potvrđenog po javnoj bilježnici Željki Maroslavac, Zagreb, Avenija Dubrovnik 12, po posl. br. OV-27443/2019, temeljem kojeg Ugovora je u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagreb na nekretninama:

- upisanoj u zk.ul. 6669 k.o. 335240 Centar, kao zk.č.br. 6774, Fišerova ulica-Ulica Frana Vrbanića-Ulica Vjekoslava Heinzela, ukupne površine 1537 čm, koja se sastoji od Dvorišta površine 345 čm i Stambene zgrade, Zagreb, Fišerova ulica 1, 3, Zagreb, Ulica Frana Vrbanića 37, Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 32, površine 1192 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom-Etažno vlasništvo (E-27) i to stan u prizemlju lijevo koji se sastoji od dvije sobe i ostalih prostorija u površini od 44,03 čm, Fišerova 3, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali dijelovi, kao i uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, povezane temeljem čl. 68., 69. i 370. st. 7. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela zgrade i

- upisanoj u zk.ul. 4157 k.o. 335649 Trnje, kao zk.č.br. 2430, Stambena zgrada popisni broj 14343 u Rapskoj ul. br. 37/A, ukupne površine 121 čhv ili 434 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom-Etažno vlasništvo (E-15) i to stan br. 14 na I. (prvom) katu u ulazu 2, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaonice, nužnika, predsoblja i drvarnice u površini od 71,75 čm, s pripadajućim spremištem u podrumu zgrade, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali dijelovi, kao i uključujuće zemljište i

zajedničke dijelove zgrade, povezane temeljem čl. 68., 69. i 370. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela zgrade, provedena uknjižba prava vlasništva s imena Stojana Mataševa, Zagreb, Fišerova 3, OIB: 79048023444, kao primatelja uzdržavanja, na ime tuženice Marijane Jokić, Zagreb, Gornji Bukovac 39, OIB: 04027071929, kao davateljice uzdržavanja.

II. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu na nekretninama i to:

- upisanoj u zk.ul. 6669 k.o. 335240 Centar, kao zk.č.br. 6774, Fišerova ulica-Ulica Frana Vrbanića-Ulica Vjekoslava Heinzela, ukupne površine 1537 čm, koja se sastoji od Dvorišta površine 345 čm i Stambene zgrade, Zagreb, Fišerova ulica 1, 3, Zagreb, Ulica Frana Vrbanića 37, Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 32, površine 1192 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom-Etažno vlasništvo (E-27) i to stan u prizemlju lijevo koji se sastoji od dvije sobe i ostalih prostorija u površini od 44,03 čm, Fišerova 3, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali dijelovi, kao i uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, povezane temeljem čl. 68., 69. i 370. st. 7. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela zgrade i

- upisanoj u zk.ul. 4157 k.o. 335649 Trnje, kao zk.č.br. 2430, Stambena zgrada popisni broj 14343 u Rapskoj ul. br. 37/A, ukupne površine 121 čhv ili 434 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom-Etažno vlasništvo (E-15) i to stan br. 14 na I. (prvom) katu u ulazu 2, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaonice, nužnika, predsoblja i drvarnice u površini od 71,75 čm, s pripadajućim spremištem u podrumu zgrade, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali dijelovi, kao i uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, povezane temeljem čl. 68., 69. i 370. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela zgrade, uspostaviti prijašnje zemljišnoknjižno stanje prije provedbe Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, sklopljenog u Zagrebu 18. listopada 2019. između Stojana Mataševa, Zagreb, Fišerova 3, OIB: 79048023444, kao primatelja uzdržavanja i tuženice Marijane Jokić, Zagreb, Gornji Bukovac 39, OIB: 04027071929, kao davateljice uzdržavanja, sadržajno potvrđenog po javnoj bilježnici Željki Maroslavac, Zagreb, Avenija Dubrovnik 12, po posl. br. OV-27443/2019.

III. Utvrđuje se da u ostavinsku masu iza pok. Stojana Mataševa ulaze nekretnine i to:

- upisana u zk.ul. 6669 k.o. 335240 Centar, kao zk.č.br. 6774, Fišerova ulica-Ulica Frana Vrbanića-Ulica Vjekoslava Heinzela, ukupne površine 1537 čm, koja se sastoji od Dvorišta površine 345 čm i Stambene zgrade, Zagreb, Fišerova ulica 1, 3, Zagreb, Ulica Frana Vrbanića 37, Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 32, površine 1192 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom-Etažno vlasništvo (E-27) i to stan u prizemlju lijevo koji se sastoji od dvije sobe i ostalih prostorija u površini od 44,03 čm, Fišerova 3, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali dijelovi, kao i uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, povezane temeljem čl. 68., 69. i 370. st. 7. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela zgrade i

- upisana u zk.ul. 4157 k.o. 335649 Trnje, kao zk.č.br. 2430, Stambena zgrada popisni broj 14343 u Rapskoj ul. br. 37/A, ukupne površine 121 čhv ili 434 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom-Etažno vlasništvo (E-15) i to stan

br. 14 na I. (prvom) katu u ulazu 2, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaonice, nužnika, predsoblja i drvarnice u površini od 71,75 čm, s pripadajućim spremištem u podrumu zgrade, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali dijelovi, kao i uključujuće zemljište i zajedničke dijelove zgrade, povezane temeljem čl. 68., 69. i 370. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela zgrade.

IV. Nalaže se tuženici naknaditi tužiteljici parnične troškove u iznosu 2.414,64 EUR, sve u roku 15 dana.

V. Odbija se ostatak tužiteljčinog zahtjeva za naknadom parničnih troškova preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

VI. Odbija se tuženičin zahtjev za naknadom parničnih troškova, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužba je predana ovome sudu e-Komunikacijom 2. prosinca 2019. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 1), u kojoj se navodi da je tužiteljica kći i zakonska nasljednica iza pok. Stojana Mataševa iz Zagreba, Fišerova 3, OIB: 79048023444, koji je kao primatelj uzdržavanja s tuženicom 18. listopada 2019. sklopio Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, kojim Ugovorom je primatelj uzdržavanja za života ustupio tuženici vlasništvo 1/1 nekretnine i to:

- upisana u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, u zk.ul. 6669 k.o. 335240 Centar, kao zk.č.br. 6774, Fišerova ulica-Ulica Frana Vrbanića-Ulica Vjekoslava Heinzela ukupne površine 1537 čm, koja se sastoji od dvorišta površine 345 čm i stambene zgrade, Zagreb, Fišerova ulica 3, 1, Zagreb, Ulica Frana Vrbanića 37, Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 32, površine 1192 čm-koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom Etažno vlasništvo (E-27) i to stan u prizemlju lijevo koji se sastoji od dvije sobe i ostalih prostorija u površini 44,03 čm, Fišerova 3, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali dijelovi, kao i uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, povezane temeljem čl. 68., 69. i 370. st. 7. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela zgrade.

- upisana u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, u zk.ul. 4157 k.o. 335649 Trnje, kao zk.č.br. 2430 Stambena zgrad popisni broj 14343 u Rapskoj ulici br. 37/a ukupne površine 121 čhv ili 434 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim odmjerima Etažno vlasništvo (E-15) i to stan br. 14 na I. (prvom) katu u ulazu 2, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaonice, nužnika, predsoblja i drvarnice u površini od 71,75 čm, s pripadajućim spremištem u podrumu zgrade, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali dijelovi, kao i uključujući zemljište i zajedničke dijelove zgrade, povezane temeljem čl. 68., 69. i 370. st. 7. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela zgrade. Pok. Stojan Matašev je preminuo 18. studenoga 2019., mjesec dana nakon sklapanja Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju s tuženicom te je razdoblje od dana sklapanja Ugovora (dan kada je završio u bolnici) do smrti proveo u bolnici s obzirom da je bolovao od uznapređovalog zloćudnog tumora bronha i pluća

te je tuženica znala da je isti teško bolestan te da mu s obzirom na stanje zdravlja predstoji skoro smrt. Tužiteljica ističe kako je predmetni Ugovor ništetan te protivan moralu društva. Isti je sklopljen u vrijeme kad je primatelj uzdržavanja bio u vrlo teškom zdravstvenom stanju i isključivo u namjeri postizanja nerazmjerne imovinske koristi. Naime, tužiteljica je bila upoznata s činjenicom da je pok. Stojan Matašev teško bolestan te da je samo pitanje dana kada će isti umrijeti. Slijedom navedenog, predmetni Ugovor nije mogao biti niti ispunjen na način da bi se tuženica brinula o pok. Stojanu Matašev, njegovati ga, brinuti se o njegovoj prehrani i pomagati mu u svakodnevnim kućanskim poslovima, s obzirom da je isti bio u bolnici, gdje je Ugovor i potpisan te je preminuo nakon mjesec dana od potpisa Ugovora. Slijedom navedenog, tužiteljica predlaže donijeti presudu kojom će se prihvatiti tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnim Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, sklopljenog 18. listopada 2019. između Stojana Mataševa, kao primatelja uzdržavanja i Marijane Jokić, ovdje tuženice, kao davateljice uzdržavanja, temeljem kojeg Ugovora je uknjiženo pravo vlasništva na predmetne dvije nekretnine u korist tuženice, te nalog Zemljišnoknjižnom odjelu ovoga suda za uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižno stanje prije provedbe Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, uz naknadu parničnih troškova. Ujedno je tužiteljica stavila prijedlog za osiguranje određivanjem privremene mjere.

2. Odgovor na tužbu je predan ovome sudu e-Komunikacijom 3. travnja 2020. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 37), u kojem se navodi da tužba i tužbeni zahtjev nisu osnovani te se tuženica protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanim u cijelosti. U tužbi nije naveden niti jedan na zakonu osnovan razlog za utvrđenje ništetnosti Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju sklopljenog 18. listopada 2019. između sada pok. Stojana Mataševa, Zagreb, Fišerova 3, OIB: 79048023444, kao primatelja uzdržavanja i tuženice Marijane Jokić, Zagreb, Gornji Bukovac 39, OIB: 04027071929, kao davateljice uzdržavanja. Navodi tužiteljice upravljani na ništetnost Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju su paušalni i neistiniti dakle neosnovani. Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju je sklopljen na izričiti zahtjev pok. Stojana Mataševa i u cijelosti u skladu s njegovom slobodno izraženom voljom o načinu raspolaganja svojom imovinom za života. Pok. Stojan Matašev i tuženica su živjeli u neprekinutoj izvanbračnoj zajednici od prosinca 2010., o čemu svjedoči i izjava o izvanbračnoj zajednici koju su tuženica i pok. Stojan Matašev dali zajednički i na kojoj su potpisi ovjereni kod javne bilježnice Alemke Gajski, Zagreb, Mandrovićeva 17, i ni u kojem slučaju se ne može smatrati da bi Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju tuženica sklopila s pok. Stojanom Mataševim u cilju postizanja nerazmjerne imovinske koristi, kako to navodi tužiteljica u tužbi. Tuženica je zaposlena i vlasnica je stana u Zagrebu, Gornji Bukovac 39, u kojem stanu je i živjela zajedno sa sada pok. Stojanom Mataševim, te ni u kojem slučaju nije sklopila Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju radi stjecanja imovinske koristi, nego isključivo zbog želje i na zahtjev sad pok. Stojana Mataševa i činjenice da je s njim živjela u zajednici života. Pogotovo tuženica nije sklopila predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju iz razloga što bi smatrala da je pok. Stojan Matašev teško bolestan i da neće dugo živjeti, jer je tuženica sa sada pok. Stojanom Mataševim živjela u neprekidnoj životnoj zajednici na adresi Zagreb, Gornji Bukovac 39, dakle u stanu koji je u vlasništvu tuženice. Tuženica je sa sada pok. Stojanom Mataševim živjela u izvanbračnoj zajednici u vidu zajednice života gotovo 9 godina, u kojem vremenu su tuženica i pok. Stojan Matašev živjeli skladno i uzajamno se brinuli jedan o drugome te zajednički odlučivali o potrebama jednog i drugog, što ukazuje na činjenicu da tuženica nije sklapala Ugovor očekujući, a pogotovo ne znajući, da sada pok. Stojanu Mataševu predstoji skoro smrt. Njegovo zdravstveno stanje i njegovo ponašanje nije ukazivalo na tako tešku bolest i skorbu smrt, pa čak niti

nakon bolničkog liječenja u razdoblju od mjesec dana, što dokazuje i činjenica da je pok. Stojan Matašev otpušten iz bolnice 12. studenog 2019., a da je tuženica znajući da će biti upućen na daljnje liječenje doma, za potrebe nastavka liječenja doma, 8. studenoga 2019. sklopila Ugovor o najmu medicinske opreme, te ostvarila kontakt s patronažnom sestrom i palijativnim timom, dakle, ni u koje slučaju ne očekujući smrt sada pok. Stojana Mataševa, a pogotovo ne znajući da je samo pitanje dana kada će smrt nastupiti kako to neosnovano navodi tužiteljica. Nadalje, navodi tužiteljice da Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju nije konzumiran su neosnovani i neistiniti, jer na to ukazuje sam sadržaj Ugovora i ugovornih obveza tuženice iz čl. 3. i činjenica da je tuženica doslovno svaki dan posjećivala sada pok. Stojana Mataševa u bolnici, te brinula o njegovoj prehrani i osiguravanju čiste odjeće, održavanju higijene i dr., a kada je bio doma vodila svu potrebitu brigu o njemu i pružala mu svu potrebitu skrb i njegu, iako je za napomenuti da je pok. Stojan Matašev sve vrijeme bio potpuno pokretan, orijentiran u vremenu i prostoru, kontaktibilan i bez ikakvih smetnji glede rasuđivanja, govora i dr. Isto tako, tuženica posebno ukazuje i na činjenicu da zdravstveno stanje sada pok. Stojana Mataševa ni u jednom trenutku nije utjecalo na njegovu sposobnost odlučivanja te je svakodnevno komunicirao s prijateljima i poznanicima, bilo da su se družili prije odlaska na bolničko liječenje, bilo da su mu dolazili u posjet u bolnicu ili doma, bilo da su kontaktirali telefonskim putem-mobitelom, koje je svakodnevno koristio za vrijeme boravka u bolnici i doma. Osim gore navedenog, tuženica ukazuje i na činjenicu da tužiteljica samo paušalno iznosi svoje tvrdnje bez dostave bilo kakvog dokaza da bi Ugovor bio ništetan i protivan moralu društvu te da je tuženica imala namjeru postizanja nerazmjerne imovinske koristi a kako to netočno i neistinito navodi tužiteljica. U ovom slučaju Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju između pok. Stojana Mataševa i ovdje tuženice nije protivan Ustavu Republike Hrvatske što je nesporno budući tužiteljica to niti ne tvrdi, nije protivan prisilnim propisima s obzirom da je Ugovor na zakonu osnovan odnosno da je u cijelosti u skladu s pozitivnim pravnim propisima što je uostalom i razvidno iz činjenice da je isti sadržajno potvrđen po javnom bilježniku te da je nadležni zemljišnoknjižni sud proveo uknjižbu po predmetnom Ugovoru u zemljišnim knjigama. Dakle, Ugovor nije protivan moralu društva, s obzirom da se radi o slobodnom izražavanju volje i slobodnom raspolaganju pok. Stojana Mataševa svojim pravima i imovinom za života, kao i činjenici da su pok. Stojan Matašev i tuženica živjeli u neprekinutoj izvanbračnoj zajednici gotovo 9 godina, tj. od prosinca 2010. i to u nekretnini u vlasništvu tuženice te da je pok. Stojan Matašev bio potpuno poslovno sposobna osoba. Iz navedenog je dakle i više nego razvidno da nije ispunjena niti jedna zakonska pretpostavka za ništetnost ugovora u cijelosti ili bilo koje odredbe ugovora. Slijedom naprijed navedenog, tuženica se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanima, te se protivi prijedlogu za određivanje privremene mjere kao neosnovanom.

3. U ovoj pravnoj stvari je ovaj sud presudom posl. br. P-13100/2019-45 od 18. srpnja 2024. u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev odnosno utvrđen je ništetnim Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, sklopljen u Zagrebu 18. listopada 2019. između Stojana Mataševa, kao primatelja uzdržavanja i tuženice Marijane Jokić, kao davateljice uzdržavanja, temeljem kojeg Ugovora je u zemljišnim knjigama na nekretninama upisanim u zk.ul. 6669 k.o 335240 Centar/E-27 i zk.ul. 4157 k.o. 335649 Trnje/E-15, provedena uknjižba prava vlasništva s imena Stojana Mataševa, na ime tuženice (toč. I. izreke); naloženo je ZK. odjelu ovoga suda na navedenim nekretninama uspostaviti prijašnje zk. stanje (toč. II. izreke); utvrđeno je da u ostavinsku masu iza pok. Stojana Mataševa ulaze navedene dvije nekretnine (toč. III. izreke) i naloženo je tuženici naknaditi tužiteljici parnične troškove u iznosu 2.039,64 EUR.

Rješenjem Županijskog suda u Osijeku posl. br. GŽ-1734/2024-2 od 22. svibnja 2025. je usvojena tuženičina žalba kao osnovana te je ukinuta navedena prvostupanjska presuda od 18. srpnja 2024. i predmet vraćen ovome sudu na ponovno suđenje (toč. I. izreke) i riješeno je da će se o zahtjevima stranaka za naknadu troška žalbenog postupka odlučiti u konačnoj odluci (toč. II. izreke), uz obrazloženje da činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno pa zbog toga nije moguće ispitati ni pravilnu primjenu materijalnog prava.

4. Podneskom predanim 28. rujna 2020. (list 46-55) je tužiteljica konačno postavila tužbeni zahtjev, kao u izreci presude.

5. Tijekom postupka izvedeni su dokazi i to uvidom u rodni list za tužiteljicu (list 7 i 8), Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, od 18. listopada 2019., s prilogima-zk. izvadak za zk.ul. 6669 ko Centar/E-27 i zk. izvadak za zk.ul. 4157 k.o. Trnje/E-15, uz javnobilježničku potvrdu sadržaja istoga od 18. listopada 2019. (list 9-17), smrtni list za Stojana Mataševa (list 18), zk. izvadak za zk.ul. 6669 k.o. Centar/E-27, od 29. studenoga 2019. (list 19 i 20), povijesni zk. izvadak za zk.ul. 4157 k.o. Trnje/E-15, od 29. studenoga 2019. (list 21-23), karton bolesnika i otpusnica za Stojana Mataševa (list 24-26), izjavu o izvanbračnoj zajednici od 15. listopada 2019. (list 51-42), Ugovor o najmu medicinske opreme od 8. studenoga 2019. (list 43), popratni dopis i ispis digitalnog zdravstvenog kartona pok. Stojana Mataševa (list 79-97) i popratni dopis od 25. veljače 2021. uz medicinske isprave (list 101-120) te je izveden dokaz saslušanjem parničnih stranaka na ročištu 11. ožujka 2021. (list 122-125) i svjedoka Ivančice Junišić Kokor, Marka Čičković, Ankice Parač Marušić i Davorina Ivančića, na ročištu 22. rujna 2021. (list 135-140), te je izveden dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Ivici Šeparoviću, koji je 9. veljače 2022. dostavio pisani nalaz i mišljenje (list 145-149) i pisanu dopunu istoga, kao očitovanje na istaknute primjedbe, od 20. ožujka 2023. (list 163-166) te je isti saslušan na ročištu 19. lipnja 2024. (list 192 i 193).

U ponovljenom suđenju su prethodno izvedeni dokazi obnovljeni čitanjem zapisnika o istima te uvidom u priložene isprave te su nadalje izvedeni dokazi i to saslušanjem svjedoka Jasenke Marković Imbrija, Marije Pedišić, Marijana Majera i Zorana Ivančića, svih na ročištu 16. travnja 2026. (list 260-266).

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev za utvrđenjem ništetnosti ugovora o dosmrtnom uzdržavanju jer je protivan moralu društva, te posljedično uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja i utvrđenjem da predmetne dvije nekretnine ulaze u ostavinsku imovinu primatelja uzdržavanja.

Sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva.

8. Uvidom u rodni list za tužiteljicu (list 7 i 8) utvrđeno je da je kao otac iste upisan Stojan Matašev, rođen 25. svibnja 1951.

9. Uvidom u Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, od 18. listopada 2019., s prilogima-zk. izvadak za zk.ul. 6669 ko Centar/E-27 i zk. izvadak za zk.ul. 4157 k.o. Trnje/E-15, uz javnobilježničku potvrdu sadržaja istoga od 18. listopada 2019. (list 9-17), utvrđeno je da je isti sklopljen u Zagrebu 18. listopada 2019. između Stojana Mataševa, Zagreb, Fišerova 3, OIB: 79048023444, kao primatelja uzdržavanja i tuženice Marijane Jokić, Zagreb, Gornji Bukovac 39, OIB: 04027071929, kao davateljice uzdržavanja,

sadržajno potvrđenog po javnoj bilježnici Željki Maroslavac, Zagreb, Avenija Dubrovnik 12, po posl. br. OV-27443/2019, temeljem kojeg pimatelj uzdržavanja za svojeg života prenosi pravo vlasništva na nekretninama:

- upisanoj u zk.ul. 6669 k.o. 335240 Centar, kao zk.č.br. 6774, Fišerova ulica-Ulica Frana Vrbanića-Ulica Vjekoslava Heinzela, ukupne površine 1537 čm, koja se sastoji od Dvorišta površine 345 čm i Stambene zgrade, Zagreb, Fišerova ulica 1, 3, Zagreb, Ulica Frana Vrbanića 37, Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 32, površine 1192 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom-Etažno vlasništvo (E-27) i to stan u prizemlju lijevo koji se sastoji od dvije sobe i ostalih prostorija u površini od 44,03 čm, Fišerova 3, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine i

- upisanoj u zk.ul. 4157 k.o. 335649 Trnje, kao zk.č.br. 2430, Stambena zgrada popisni broj 14343 u Rapskoj ul. br. 37/A, ukupne površine 121 čhv ili 434 čm, koja u naravi predstavlja suvlasnički dio s neodređenim omjerom-Etažno vlasništvo (E-15) i to stan br. 14 na I. (prvom) katu u ulazu 2, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, izbe, kupaoalice, nužnika, predsoblja i drvarnice u površini od 71,75 čm, s pripadajućim spremištem u podrumu zgrade, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine.

10. Uvidom u smrtni list za Stojana Mataševa (list 18) te zk. izvadak za zk.ul. 6669 k.o. Centar/E-27, od 29. studenoga 2019. (list 19 i 20) i povijesni zk. izvadak za zk.ul. 4157 k.o. Trnje/E-15, od 29. studenoga 2019. (list 21-23) utvrđeno je da je na temelju Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, od 18. listopada 2019., po prijedlogu od 22. listopada 2019. provedena uknjižba prava vlasništva s imena Stojana Mataševa, Zagreb, Fišerova 3, OIB: 79048023444, na ime tuženice Marijane Jokić, Zagreb, Gornji Bukovac 39, OIB: 04027071929, dok je Stojan Matašev umro 18. studenoga 2019.

11. Na temelju iskaza tužiteljice, saslušane osobno kao stranke na ročištu 11. ožujka 2021. (list 122 i 123), koji se u cijelosti prihvaća kao životno logičan i neposredno uvjerljiv, jer o odlučnim činjenicama ima neposredna saznanja, a koja je iskazom u cijelosti ostala kod navoda iz tužbe te svih tužiteljičinih navoda istaknutih tijekom postupka, te je iste navode dopunila i pojasnila, utvrđeno je, u bitnom, da je tužiteljica ista bila u dobrim odnosima sa svojim ocem, sad pok. Stojanom Mataševim. No, u svibnju 2019. je tužiteljičinom ocu postavljena dijagnoza zloćudnog tumora pluća i glasnica, koju dijagnozu je tužiteljici njezin otac priznao tek u kolovozu 2019. To pripisuje tome da je otac nije htio zabrinuti svojim teškim zdravstvenim stanjem. Tužiteljičin otac je bolnički zbrinut 16. listopada 2019. Ovdje tuženica je s tužiteljičinim ocem 18. listopada 2019. sklopila predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju. Tužiteljičin otac je preminuo 18. studenoga 2019., dakle mjesec dana nakon sklapanja istog Ugovora. Tužiteljica je upoznala ovdje tuženicu kada je došla u posjet svojem ocu u bolnicu te ju je otac tužiteljici predstavio samo imenom. Tužiteljica nije zadirala u njihov odnos, s obzirom na teško zdravstveno stanje tužiteljičinog oca. Od prijama u bolnicu 16. listopada 2019. je tužiteljičin otac do smrti većinu vremena proveo u bolnici te je samo na kratko vrijeme pušten iz bolnice. Inače, tužiteljičini roditelji su razvedeni, te tužiteljica nije stanovala sa svojim roditeljima. Tužiteljičin otac zbog teškog zdravstvenog stanja nije se mogao služiti mobitelom pa je onda kontaktirala s tuženicom u svezi stanja tužiteljičinog oca. Tužiteljica je za predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju saznala tek nakon smrti svojega oca. Predmetnim Ugovorom je tužiteljičin otac za ugovoreno dosmrtno uzdržavanje dao ovdje tuženici pravo vlasništva na dva stana u Zagrebu, na adresi Rapska 37 A (trosoban stan) i Fišerova 3 (dvosoban stan) te pravo korištenja grobnog mjesta. Tužiteljica nema saznanja da bi

ovdje tuženica pružala tužiteljčinom ocu uzdržavanje. Inače je tužiteljica sa svojim ocem imala vrlo otvoren, iskren odnos te joj se otac se u mnogočemu povjerio. Tako je jednom prilikom upitala svojega oca ima li blisku osobu, na koje pitanje joj je otac odgovorio da će je obavijestiti ukoliko bude razvio ozbiljan odnos s određenom osobom. Također, tužiteljica je sa svojim ocem provodila dosta vremena te su znali tako zajedno provesti čitavi dan, pa tako i tijekom 2019. g., pa čak i tijekom bolničkog smještaja tužiteljčinog oca, dakle, često je tužiteljica dolazila svojem ocu u posjet u bolnicu. Prije bolničkog zbrinjavanja tužiteljčinog oca, viđali bi se gotovo svaki dan, a ako se ne bi koji dan vidjeli, obvezno bi se čuli dva puta dnevno. Tužiteljica ne poznaje tuženicu, pa nema nikakvih saznanja o njezinim ranijim postupcima i ponašanju, ophođenju i mogućem raspolaganju imovinom. Pok. Stojan Matašev je imao samo jednog zakonskog nasljednika i to tužiteljicu, kao kćer. Tužiteljčin otac je zadnjih mjesec dana koje je proveo u bolnici, bio u lošem zdravstvenom stanju te nije bio u mogućnosti sam držati mobitel, poslati poruku, pa čak ponekad niti govoriti, nisu ga "slušale" ruke, noge. Predmetna dva stana je tužiteljčin otac stekao na način da je iste stanove tužiteljčina majka prenijela vlasništvo na svojega tadašnjeg supruga, tužiteljčinog oca, radi "mira u kući", a iste stanove je tužiteljčina majka stekla darovanjem od svoje majke, dakle tužiteljčine bake Ivke Pokupić. Tužiteljica je zadnjih sedam godina vrlo često se viđala sa svojim ocem, dakle održavala je dobre odnose s istim. Nekoliko dana prije odlaska oca u bolnicu tužiteljica se je vidjela sa svojim ocem te su ujedno popili piće u kafiću. Tužiteljica je svaki dan dolazila u posjet svojem ocu u navedenom razdoblju, dakle, mjesec dana do smrti. Osim u vrijeme predviđeno za posjete, tužiteljica je dolazila dodatno i izvan navedenog vremena.

12. Tuženica, saslušana osobno kao stranka na ročištu 11. ožujka 2021. (list 123-125), koja je iskazom u cijelosti ostala kod navoda iz odgovora na tužbu i svih tuženičinih navoda istaknutih tijekom postupka, te je iste dopunila i pojasnila, iskazala je, u bitnom, da je u prosincu 2010. započela intimnu vezu sa Stojanom Mataševom te su ubrzo započeli zajednički stanovati na način da se Stojan Matašev doselio k tuženici, u njezinu nekretninu. Dakle, tuženica je sa Stojanom Mataševim započela izvanbračnu zajednicu koja je trajala do njegove smrti. Ista veza je bila prožeta ljubavlju i povjerenjem. Stoga zna za sve odnose Stojana Mataševa s njegovom bivšom suprugom, njegovom kćeri, ovdje tužiteljicom, kao i sve što je Stojan propatio zbog brakorazvodne parnice koja ga je opterećivala, a pravomoćno je završena 2011. g., dok je imovinske odnose sa svojom bivšom suprugom i ovdje tužiteljicom riješio tek 2013. g. Stojan Matašev je zatajio svojoj kćeri odnos s tuženicom. U svibnju 2019. je Stojanu postavljena dijagnoza karcinoma pluća i bronha, no u njegovom slučaju nije bilo metastaza te se isti dobro nosio s bolešću. Od postavljanja dijagnoze u svibnju 2019. Stojan Matašev je želio urediti pravni odnos s tuženicom na način da je htio sklopiti ugovor o uzdržavanju s tuženicom, no zbog svih okolnosti isti, ovdje predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju je naknadno s vremenom sastavio tuženičin sadašnji odvjetnik Davorin Ivančić, a isti je javnobilježnički ovjеровljen dva dana po prijamu Stojana u bolnicu, dakle, dolaskom javnog bilježnika kod Stojana u bolnicu. Tuženica je cijelo vrijeme njihove izvanbračne zajednice skrbila i pružala pomoć svojem izvanbračnom drugu Stojanu, a isto je činila i nakon sklapanja predmetnog Ugovora. Dakle, brinula se je o njegovoj prehrani, rublju, pružala mu njegu u bolnici i to umjesto medicinskih sestara, dolazila je i po dva puta dnevno u bolnicu kod Stojana, obvezno u vrijeme redovitih posjeta i vikendom je dolazila dva puta u vrijeme redovitih posjeta, te je ostajala do kasnih večernjih sati. Ujedno je bila jedina navedena u bolnici kao kontakt osoba za Stojana Mataševa, kao i za konzultacije s liječnicima. Također, tuženica je organizirala pogreb pok. Stojana Mataševa te je ujedno snosila i trošak

istoga, pa stoga i obavijestila najbliže, pa među inima i ovdje tužiteljicu, pa je stoga ujedno i ovdje tužiteljicu pozvala na karmine. Tuženica je po prvi put upoznala ovdje tužiteljicu u bolnici, za vrijeme liječenja Stojana Mataševa te ju je Stojan predstavio svojoj kćeri s njezinim imenom, a dalje ju nije predstavljao. Ističe da se podrazumijevalo da su Stojan i tuženica bili u intimnoj vezi. Tužiteljica je htjela tuženicu isključiti iz nasljeđivanja iza pok. Stojana Mataševa, premda je tuženica kod nadležnog matičnog ureda prijavila postojanje izvanbračne zajednice Stojana Mataševa i tuženice. Namjera-pobuda za sklapanje predmetnog Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju bio taj što su Stojana Mataševa opterećivali imovinski odnosi koje je rješavao sa svojom bivšom suprugom, u kojoj parnici je ovdje tužiteljica svjedočila protiv svojega oca, osim toga, Stojan nije mogao zamisliti da bi ovdje tužiteljica stekla predmetne nekretnine, iz razloga što ista nije naučila samostalno živjeti od svojih prihoda, već je naučila živjeti od tuđih sredstava, pa stoga Stojan nije imao povjerenja u svoju kćer, ovdje tužiteljicu, što se tiče raspolaganja imovinom. Stojan se osjećao u svojoj bivšoj obitelji kao "bankomat". Zakonski nasljednici iza pok. Stojana Mataševa bili bi ovdje tužiteljica i tuženica. Stojan Matašev je otpušta iz bolnice u razdoblju 12.-16. studenoga 2019. Tuženica je očekivala da će tijekom bolesti biti sporijeg razvoja pa je stoga pribavila za Stojana medicinski krevet, uređaj-konzentrator kisika, i sve nužno za kućni smještaj takvog bolesnika. No, Stojan je ponovno imao poteškoće-gušenje, proljev, te je isti odlučio ponovno otići u bolnicu, te je sam i odbio izložiti se liječenju zračenjem. Stojan je tijekom bolničkog smještaja zaražen bakterijom iz bolnice koja je vjerojatno uzrok daljnjih komplikacija, no isto nikada nije službeno zavedeno u medicinskim ispravama. Cijelo vrijeme do svoje smrti je Stojan Matašev bio kontaktibilan i bio sposoban samostalno rasuđivati pa je tako i sam provjeravao je li predmetni Ugovor proveden u zemljišnim knjigama.

13. Svjedokinja Ivančica Junišić Kokor, saslušana na ročištu 22. rujna 2021. (list 135 i 136) iskazala je, u bitnom, da je ista do 2004. g. stanovala Ulica grada Vukovara 236 B, Zagreb. Do tada su se vrlo intenzivno svi družili kao susjedi. Ista je prodala svoj stan svojoj sestričnici pa je stoga dolazila u posjet istoj na navedenoj adresi. Od tuda imam nekih saznanja. Zadnji put je tužiteljicu i njezinog oca, sad pok. Stojana Mataševa, u svibnju 2019. godine. Primijetila je da nešto nije u redu s istim. Nakon smrti Stojana Mataševa joj je tužiteljica rekla da njezin otac nije želio da se zna za njegovu bolest. Isti je bolovao od karcinoma pluća. Nema nikakvih saznanja da bi Stojanu Mataševu netko pružao uzdržavanje. Stojan Matašev je stanovao u Zagrebu, Fišerova ulica. Tužiteljica se je sa svojim ocem nalazila na Savici i to su odlazili na piće. Tužiteljica je bila u jako dobrim odnosima sa svojim ocem sad pok. Stojanom Mataševim. Tuženicu je upoznala na sprovodu pok. Stojana Mataševa te ju je ujedno vidjela i sutradan na misi zadušnici. Na misi zadušnici je saznala da tuženica nije dopustila tužiteljici da uđe u stan od svojega oca, u Zagrebu, Fišerova ulica. Tužiteljica joj je rekla da je upoznala tuženicu u bolnici prilikom posjeta svojem ocu u Bolnici za plućne bolesti Jordanovac. Tuženica nije dopustila tužiteljici da sudjeluje u pripremi sahrane Stojana Mataševa, već je tuženica govorila tužiteljici da će sve tuženica "riješiti". Tuženica nije pustila tužiteljicu u stan u Fišerovoj ulici uz obrazloženje da tuženica sad nije spremna. Stojan Matašev nije imao potrebu za primanjem uzdržavanja od druge osobe, već naprotiv, isti je bio "svoj". Ista se je često viđala sa sad pok. Stojanom Mataševom na piću na Savici, pa joj je tako poznato da je na Savici prao svoje rublje u praonici, te se nije žalio na to da nije u stanju sam voditi brigu o sebi i svojem domaćinstvu. Poznato joj je da je isti dobro zarađivao, odnosno Stojan Matašev nije volio govoriti o svojim financijama.

14. Svjedok Marko Čičković, saslušan na ročištu 22. rujna 2021. (list 136 i 137), iskazao je, u bitnom, da je poznavao Stojana Mataševa od sredina 2011. godine, što privatno, što poslovno, jer se bavi odvjetničkom djelatnošću. Viđali su se dva puta tjedno. Stojan Matašev bavio se bioenergijom te tu svoju "djelatnost" obavljao, kako je on to naziva, u ordinaciji u Fišerovoj ulici, Zagreb. Od kada poznaje Stojana Mataševa, poznato mu je da je Stojan Matašev bio cijelo vrijeme u izvanbračnoj zajednici s ovdje tuženicom. Iz priče s Stojanom Mataševom poznato mu je da je Stojan Matašev imao vrlo loš odnos sa svojom jedinom kćeri, ovdje tužiteljicom, pa mu je tako u kontekstu istoga rekao da mu je "pun kufer" nje, to stoga što ga tužiteljica nikad nije nazvala i pitala kako je, već je ista samo zvala kada je tražila novac te mu je Stojan istaknuo da što god je tužiteljica započela nije dovršila, te mu se je tužiteljica zamjerila jer je tužiteljica u postupku zbog obiteljskog nasilja zbog kojeg je Stojan bio prijavljen, stala na stranu svoje majke koja je tvrdila je Stojan Matašev nasrnuo na svoju bivšu suprugu s čašom, a što nije istina prema navodima Stojana. Poznato mu je da je Stojan Matašev osim prostora u Fišerovoj-tzv. ordinacije, imao stan u Rapskoj ulici, Zagreb. S obzirom da je Stojan Matašev imao dva stana u Zagrebu isti je predložio da svojoj jedinjoj kćeri, ovdje tužiteljici, ostavi jedan stan, što je Stojan izričito odbio, navodeći da mu se tužiteljica zamjerila zbog njezinog priklanjanja majci u postupku obiteljskog nasilja. Stojan Matašev je sam zatražio sklapanje predmetnog Ugovora, jer je na taj način htio zbrinuti svoju izvanbračnu suprugu, ovdje tuženicu. Stojan Matašev razbolio se tijekom 2019. godine. Stojan Matašev mu se žalio kako ima loš odnos s ovdje tužiteljicom te ga je Stojan Matašev molio da njegovoj kćeri, ovdje tužiteljici, pronađe posao. Isti svjedok nikada nije upoznao tužiteljicu. Cilj i svrha predmetnog Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju je bio da razbaštini svoju jedinu kćer, ovdje tužiteljicu, te mu je Stojan izjavio da svojoj kćeri ne želi ništa ostaviti. Zadnji put je vidio Stojana Mataševa u rujnu ili listopadu 2019. godine, te je tada primijetio po boji lica da je isti bolestan i pitao ga je što mu je, na što mu je Stojan odgovorio da boluje od raka pluća. No. unatoč tome isti je bio sposoban za rasuđivanje i samostalno se kretao.

15. Svjedokinja Ankica Parač Marušić, saslušana na ročištu 22. rujna 2021. (list 137 i 138), iskazala je, u bitnom, da od 1985. godine poznajem obitelj Matašev. Ista je krsna kuma ovdje tužiteljice. Nije joj poznata ovdje tuženica. Obitelj Matašev i ista svjedokinja stanuju u istoj zgradi, odnosno ista ima stan ispod obitelji Matašev. Često se je viđala sa Stojanom Mataševom, do dva puta tjedno. Inače, Stojan Matašev ništa joj nije govorio o svojoj bolesti. Zadnji put se je čula sa Stojanom Mataševim par mjeseci prije njegove smrti. Stojan je imao puno tzv. prijatelja, ali isti nisu bili istinski prijatelji, pa je stoga Stojan djelovao nesretno. Stojan Matašev je održavao kontakte sa svojom jedinom kćeri, ovdje tužiteljicom. Tijekom njihovih telefonskih razgovora 2019. g. nikada Stojan Matašev nije govorio o potrebi primanja uzdržavanja od druge osobe, niti o potrebi pomoći druge osobe, niti joj je ikad spominjao da ima partnera/partnericu.

16. Svjedok Davorin Ivančić, saslušan na ročištu 22. rujna 2021. (list 138 i 139), iskazao je, u bitnom, da isti poznaje Stojana Mataševa od 2005. g. te su se povremeno viđali. Njihovi kontakti su se intenzivirali tijekom 2010./2011. g., kada su započeli postupci razvoda braka i sređivanja njihovih imovinsko-pravnih poslova, te iseljenja njegove dotadašnje supruge Biserke iz stana u Rapskoj. I danas pristupjeli svjedok Marko Čičković, je također sudjelovao u navedenim postupcima. Isti postupci završili su tijekom 2013. g. Od tuda mu je poznato da Stojan Matašev ima dva stana u Zagrebu-Fišerova i Rapska ulica. Stojan Matašev već 2013. godine je stanovao kod tuženice u njezinom stanu površine oko 100 čm, koji je bio iznad prosječno uređen, u Gornjem Bukovcu. Isti je s vremenom pitao Stojana zašto se službeno ne prijavi na

potonje navedenoj adresi, što je isti odbijao iz razloga što bi time izgubio pravo na povlaštenu parkiralištu kartu koju je ostvario prijavom u Fišerovoj ulici, kao prvoj parkirališnoj zoni, što je bio jedini razlog što se nije prijavio na Gornjem Bukovcu. Tijekom 2018. g. Stojan Matašev je počeo govoriti da bi htio na tuženicu prenijeti svoju imovinu. Odvjetnik Marko Čičković i isti svjedok, kao njegovi prijatelji, odgovarali smo Stojana od istog nauma, te su mu predlagali da prenese u vlasništvo jedan stan u korist svoje jedine kćeri, ovdje tužiteljice. Tijekom 2019. g. Stojan Matašev je zatražio da mu se ponudi pravna mogućnost prijenosa vlasništva imovine na tuženicu pa su mu kao odvjetnici ukazali na mogućnost sklapanja ugovora o darovanju ili uzdržavanju te na pravne posljedice istoga. Isti svjedok je pripremio Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju te je po pribavi određenih isprava trebalo doći do sklapanja Ugovora te je isto dostavio elektroničkom poštom Stojanu Mataševu i tuženici. Petnaestak dana isti su razmišljali o predmetnom Ugovoru, jer je Stojan htio sklopiti Ugovor, a tuženica nije. Međutim, tuženica je pristala na sklapanje Ugovora i odlučilo se sklopiti i ovjeriti isti Ugovor. No, Stojan Matašev je završio u bolnici zbog karcinoma pluća, pa je stoga javni bilježnik vanjskim uredovanjem ovjerovio isti Ugovor u bolnici gdje je bio smješten Stojan Matašev. Odnosi Stojana Mataševa i tužiteljice su bili promjenjivi, ali ne učestali u smislu svakodnevnog viđanja, već povremenog, te Stojan nije bio zadovoljan načinom življenja njegove kćeri. Svrha predmetnog Ugovora je bila prenijeti Stojanovu imovinu na tuženicu, dok će tužiteljica dovoljno dobiti nasljeđivanjem od svoje majke koja je dobila dovoljno imovine prilikom razdiobe bračne stečevine.

17. Svjedokinja Jasenka Marković Imbrija, tuženičina sestra, saslušana na ročištu 16. travnja 2026. (list 260 i 261), iskazala je, u bitnom, da je tijekom 2010. godine upoznala Stojana Mataševa. Nedugo nakon istog njezinog susreta je njezina sestra, ovdje tuženica, započela životnu zajednicu sa Stojanom Mataševom. Tuženica je živjela u životnoj zajednici sa Stojanom Mataševom 9 godina. Početkom ljeta 2019. godine je Stojanu Mataševu postavljena dijagnoza-karcinom pluća te je nakon toga Stojan Matašev počeo razmišljati o tome kome će ostaviti svoju imovinu. U sklopu toga je Stojan Matašev izjavio odnosno izrazio želju da želi ovdje tuženici ostaviti dva stana u Zagrebu, Fišerova ulica i Rapska ulica. Cijelo vrijeme trajanja životne zajednice Stojana Mataševa i ovdje tuženice, zajedno su stanovali u tuženičinom stanu u Zagrebu, Gornji Bukovac. Stojan Matašev odnosio se prema tuženici kao prema svojoj supruzi, s obzirom da su bili u životnoj zajednici u trajanju od 9 godina. Tuženica je skrbila te pomagala Stojanu Mataševu, poglavito nakon što se razbolio (karcinom), tuženica se puno brinula za njega pa mu je tako pripremala i posebne obroke-prehranu, za tu svrhu ustajala je svaki jutro oko 5-6 sati i pripremala obroke za Stojana Mataševa te je tuženica bila jedina osoba koja je skrbila i pomagala Stojanu Mataševu. Tužiteljicu je ista svjedokinja upoznala tek na sprovodu Stojana Mataševa. Dakle Stojan Matašev nije imao blizak odnos sa svojom kćeri, ovdje tužiteljicom, te ga je tužiteljica samo kontaktirala kada je nešto trebala. Stoga Stojan Matašev nije puno govorio o svojoj kćeri Martini Matašev, ovdje tužiteljici. Tužiteljica nije sudjelovala u organizaciji, troškovima niti ini način glede pogreba Stojana Mataševa. Prilikom posjeta Stojana Mataševa u tuženičinom stanu u Zagrebu, Gornji Bukovac, za vrijeme dok je bio bolestan, a bila mu je postavljena dijagnoza karcinoma pluća, Stojan Matašev je pred istom svjedokinjom i njezinim suprugom Ivanom Markovićem Imbrija te Šteficom Šturlić, majkom svjedokinje, izjavio da želi tuženici ostaviti dva navedena stana u Zagrebu a čime je Stojan Matašev htio osigurati tuženici imovinu Stojana Mataševa, dok tom prilikom nije spominjao svoju kćer Martinu Matašev, ovdje tužiteljicu. Stojan Matašev nije volio govoriti o svojoj kćeri Martini Matašev, ovdje tužiteljici, jer su bili u lošim odnosima, te ga je tužiteljica zvala samo kada je nešto trebala poglavito u

financijskom smislu, a što je pogađalo Stojana Mataševa. Stojan Matašev je upoznao cijelu širu tuženičinu obitelj, dok nisu imali prilike upoznati tužiteljevu kćer, ovdje tužiteljicu. Stojan Matašev je upravo htio ovim Ugovorom o uzdržavanju osigurati svoju suprugu, ovdje tuženicu, ostavljajući joj u vlasništvo dva navedena stana u Zagrebu, kako kasnije nakon smrti Stojana Mataševa ne bi bilo dvojbe i ne bi tko drugi od nasljednika polagao prava na navedena dva stana. Stojan Matašev se je posavjetovao s odvjetnikom Davorinom Ivančićem te mu je isti odvjetnik pomogao isformalizirati isti Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju. Stojan Matašev je izričito izjavio da želi osigurati tuženici stjecanje navedena dva stana u Zagrebu, sve kako ista dva stana ne bi naslijedila njegova kći, ovdje tužiteljica. Stojan Matašev je onemoćao uslijed uznapredovale bolesti (karcinom) i to krajem listopada 2019., ali je bio pokretan, ali je učestalo morao odlaziti i primati hitnu medicinsku pomoć zbog gušenja, a cijelo vrijeme je tada tuženica bila uz njega i pomagala mu.

18. Svjedokinja Marija Pedišić, saslušana na ročištu 16. travnja 2026. (list 262 i 263), iskazala je, u bitnom, da je ista svjedokinja preko 40 godina bila u prijateljskim odnosima sa Stojanom Mataševom. Otuda su joj poznate njegove obiteljske prilike. Stojan Matašev je pred istom svjedokinjom izričito izjavio da ga je njegova kćer, ovdje tužiteljica, "ujela za srce" te je nadalje izjavio "ništa joj neću ostaviti niti dati, već sve ću dati Marijani", ovdje tuženici. Ista svjedokinja je pokušavala urazumiti Stojana Mataševa te mu je govorila neka promisli, jer ima kćer, ovdje tužiteljicu, no Stojan Matašev se nije dao odgovoriti od svojeg nauma. Nakon što se je Stojan Matašev razveo od svoje prve supruge, tužiteljčine majke, Stojan Matašev je stanovao na drugoj adresi u Zagrebu, Fišerova 3, a nakon određenog vremena tijekom 2011. godine preselio se u stan tuženice u Zagrebu, Gornji Bukovac, u kojem tuženičinom stanu je Stojan Matašev ostao stanovati do svoje smrti. Dakle Stojan Matašev i ovdje tuženica su živjeli u životnoj zajednici od 2011. godine do smrti Stojana Mataševa te su brinuli jedan o drugome, no ni Stojan Matašev ni tuženica nisu trebali financijsku pomoć, odnosno financijsko uzdržavanje, jer su oboje radili i dobro zarađivali. Stojan Matašev se u travnju 2019. razbolio (karcinom pluća) te je cijelo vrijeme o Stojanu Mataševu skrbila njegova supruga Marijana, ovdje tuženica. U navedenom razdoblju bolesti Stojana Mataševa isti nije bio u mogućnosti ništa sam učiniti, već mu je cijelo vrijeme isključivo tuženica pružala pomoć pa ga je tako vodila ga u bolnicu, zvala liječnika, pribavljala lijekove i pružila svu ostalu skrb. Međutim, tužiteljica u navedenom razdoblju bolesti Stojana Mataševa nije u ničemu sudjelovala, jedino što je u dva navrata posjetila svojeg oca u bolnici. Stojan Matašev je u dva navrata bio hospitaliziran u trajanju 2-3 tjedna. Stojan Matašev i tuženica su imali izvrstan odnos, prožet međusobnim poštovanjem, pomaganjem, ljubavlju, dakle odnos kakav se očekuje između supružnika. Stojan Matašev je bio tijekom 2019. godine pokretan, dakle i u razdoblju kada mu je postavljena dijagnoza (karcinom pluća), ali nije radio, te je bio vidno bolestan, no istu bolest je priznao pred svjedokinjom i njezinim suprugom, tek tri tjedna prije svoje smrti. Napominje da je Stojan Matašev bio mentalno dobrog zdravlja, dakle bio je svjestan do smrti, jedino što mu se uslijed bolesti promijenila boja glasa te je onemoćao uslijed napredovanja bolesti. No, Stojan Matašev nije htio da mu itko dolazi u posjet zbog iste bolesti, već naprotiv izričito je zamolio istu svjedokinju i njezinog supruga da ga zbog iste bolesti ne posjećuju. Zadnji put kada je ista svjedokinja vidjela Stojana Mataševa i to 2-3 tjedna prije njegove smrti, Stojan Matašev nije govorio o svojoj imovini niti kome će je ostaviti, to iz razloga što je Stojan Matašev već o tome odlučio. Godinu dana nakon razvoda braka, je Stojan Matašev pred istom svjedokinjom izjavio da "ništa neće ostaviti svojoj kćeri, ovdje tužiteljici, već će sve ostaviti ovdje tuženici", dok je tada ista svjedokinja znala da je Stojan Matašev bio u

emotivnoj vezi s tuženicom. Prilikom zadnjeg susreta sa Stojanom Mataševim i to 2-3 tjedna prije njegove smrti je Stojan Matašev bio svjestan da mu je blizu kraj životnog puta, istom su zasuzile oči, kada je priznao da je bolestan-karcinom pluća, a smatra da je isti bio svjestan toga s obzirom da je po zvanju bio bioenergetičar (terapeut), dok je njezin suprug nakon toga prilikom izlaska iz tuženičinog stana izjavio da Stojan Matašev "neće još dugo". Stojan Matašev je pred istom svjedokinjom izjavio da ga je tužiteljica "ujela za srce", a to iz razloga jer je tužiteljica dolazila svojem ocu Stojanu Mataševu samo kada je od njega trebala novac, i zato ne želi ništa ostaviti tužiteljici.

19. Svjedok Marijan Majer, saslušan na ročištu 16. travnja 2026. (list 263 i 264), iskazao je, u bitnom, da je isti svjedok od 1995. godine bio prijatelj sa Stojanom Mataševim. Upoznali su se za vrijeme dok je isti pružao bioenergetske terapije. Stojan Matašev je isticao da ima loš odnos, odnosno zahlađene odnose sa svojom kćeri, ovdje tužiteljicom. Nakon razvoda je Stojan Matašev bio u lošem stanju duha, isto ga je pogodilo te je tada isti svjedok znao učestalije se viđati s istim. Tijekom 2013. godine je Stojan Matašev priznao da je u emotivnoj vezi s tuženicom te je uskoro Stojan Matašev i preselio u tuženičin stan u Zagrebu, Bukovačkoj ulici. Stojan Matašev je imao izvrstan odnos sa svojom suprugom, ovdje tuženicom. Tuženica je pomagala Stojanu Mataševu na način da mu je pripremala hranu, kuhala, pripremala odjeću, održavala domaćinstvo. Nakon što se je Stojan Matašev razbolio (karcinom), misli, tijekom 2018. godine pa do njegove smrti 2019. godine je Stojanu Mataševu trebala pojačana skrb, pomoć i njega, a koju mu je isključivo pružala njegova supruga, ovdje tuženica. Tijekom razvoda je Stojan Matašev izjavio da nije zadovoljan s odnosom koji ima sa svojom kćeri, ovdje tužiteljicom, koja mu se javljala samo kada je trebala od njega novac. Stojan Matašev je i prije svoje bolesti (karcinom) izjavio da mu je želja svu svoju imovinu ostaviti ovdje tuženici. Isti svjedok je u tuženičinom stanu u Zagrebu, Bukovačka ulica, bio u tri navrata te zadnjom trećom prilikom je isti svjedok zaključio da je Stojan Matašev ozbiljno bolestan. Nakon tog njihovog susreta na kućnom pragu tuženičinog stana, isti svjedok nije više vidio Stojana Mataševa. Naime, isti svjedok je želio posjetiti Stojana Mataševa u bolnici, no tuženica mu je rekla da Stojan Matašev želi imati mir i da ne želi da ga itko posjećuje, jer nije dobro. Dok je Stojan Matašev radio, dakle prije nastupa bolesti (karcinoma), isti je dobro zarađivao, nije u ničemu oskudijevao i išao je na putovanja. Nakon razvoda braka s prvom suprugom je Stojan Matašev izjavio da ne želi ništa ostaviti svojoj kćeri, ovdje tužiteljici, jer ga zove samo kada treba financijsku pomoć, te je u toj svojoj odluci Stojan Matašev ustrajao do svoje smrti, jer je i inače bio dosljedan u svojim odlukama. Stojan Matašev i tuženica su zajedno stanovali, odnosno imali su životnu zajednicu te su se međusobno pomagali i brinuli jedno o drugome, zaključno njihov odnos je bio fenomenalan.

20. Svjedok Zoran Ivančić, saslušan na ročištu 16. travnja 2026. (list 264 i 265), iskazao je, u bitnom, da isti svjedok nije bio bliski prijatelj sa Stojanom Mataševim, već istog poznaje posredno, jer se nalazio u društvu koje su činili Stojan Matašev, Marko Čičković i Davorin Ivančić, svjedokov otac. Otuda mu je poznato da je od 2018. godine Stojan Matašev tražio način kako pravno prenijeti svoju imovinu na svoju suprugu, ovdje tuženicu. Tijekom 2019. godine, odnosno tijekom boravka u bolnici Stojana Mataševa je sklopljen Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju. Stojan Matašev nije imao bliske odnose sa svojom kćeri, ovdje tužiteljicom. Stojan Matašev je nakon razvoda braka sa svojom prvom suprugom prepustio svojoj dotadašnjoj supruzi jednu ili više nekretnina, pa je stoga Stojan Matašev smatrao da će istom imovinom biti namirena tužiteljica, dok s druge strane Stojan Matašev je stoga smatrao da može slobodno raspolagati svojom preostalim imovinom-dva stana u Zagrebu, a u korist tuženice.

Stojan Matašev i tuženica su se međusobno pomagali u životnoj zajednici, dijelili su sve troškove. Kada se Stojan Matašev razbolio kupljen je medicinski krevet koji je smješten u tuženičin stan u Zagrebu, Bukovac, sa svrhom kućnog liječenja Stojana Mataševa. Bilo je pravilo za rođendane okupljati se u društvu Stojan Matašev, Marko Čičković i Davorin Ivančić, dok im se ponekad pridružio isti svjedok. Na tim susretima je Stojan Matašev izražavao svoje nezadovoljstvo odnosom tužiteljice prema Stojanu Mataševu te je izrazio volju i želju da tužiteljica ne dobije ništa od preostale imovine Stojana Mataševa, već da isto dobije isključivo tuženica te je kroz razgovor Stojan Matašev tražio načine kako pravno iznaći rješenje za isto raspolaganje imovinom, a ista volja i želja Stojana Mataševa je izražavana od 2018. godine. Zadnji put je isti svjedok vidio Stojana Mataševa u listopadu 2019., kojom prilikom je i sklopljen Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, a prije toga je vidio Stojana Mataševa krajem kolovoza i početkom rujna 2019. u odvjetničkom uredu Davorina Ivančića. U kolovozu i rujnu 2019. je Stojan Matašev normalno, uredno funkcionirao, dok je za njegovu bolest isti svjedok saznao u kolovozu 2019. U listopadu 2019., tijekom hospitalizacije Stojana Mataševa, isti je djelovao u potpunosti normalno, bio je dobro raspoložen te je rekao "vidimo se na rođendanu" koji slijedi za mjesec dana, bio je pokretan, razgovarao je. Stojan Matašev je izričito tražio dolazak javnog bilježnika u bolnicu, tijekom njegovog bolničkog liječenja u listopadu 2019. Poznato je istom svjedok da je Stojan Matašev bio u listopadu 2019. bolnički liječen zbog karcinoma, no Stojan Matašev nije djelovao zabrinuto niti je isti svjedok stekao dojam ozbiljnosti iste bolesti, kao niti ishod iste bolesti, to tim više što se Stojan Matašev šalio i bio dobre volje, raspoložen. Tom prilikom kada je sklopljen Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju u bolnici, tijekom bolničkog liječenja Stojana Mataševa, saznao je isti svjedok, misli, od tuženice, da je naručen medicinski krevet koji se trebao dopremiti u tuženičin stan u Zagrebu, Bukovac. Stojan Matašev je u više navrata izrazio svoju volju da svu svoju vrijedniju imovinu-dva stana u Zagrebu i osobni automobil, prenese na tuženicu, dok su Marko Čičković i Davorin Ivančić odgovarali Stojana Mataševa od istoga, ističući mu da bi bilo ljudski jedan od ta dva stana ostaviti kćeri, ovdje tužiteljici, nakon čega bi se Stojan Matašev primirio te bi rekao da će o tome razmisliti, no opet bi nakon određenih, najvjerojatnije nesuglasica s tužiteljicom, izričito rekao da želi da se što prije prenese sva njegova imovina na tuženicu. Stoga je naposljetku na izričiti zahtjev i inzistiranje Stojana Mataševa sklopljen Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju i to tijekom njegovog bolničkog liječenja u listopadu 2019.

21. Na temelju pisanog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dr. Ivice Šeparovića, spec. internista, subspec. pulmologa, od 9. veljače 2022. (list 145-149), utvrđeno je da je isti vještak mišljenja da pok. Stojanu Mataševu je prilikom dijagnosticiranja maligne bolesti pluća u svibnju 2019. predstavljena, pojašnjena priroda njegove bolesti i zbog metastaza i proširenosti bolesti, predloženo onkološko liječenje. Stojan Matašev je u trenutku prijama u KB Jordanovac 16. listopada 2019. bio značajno bolestan. Bili su izraženi simptomi postojanja proširene uznapredovale maligne bolesti pluća. Daljnji tijek bolest s gore opisanim tegobama je tijekom hospitalizacija u naprijed navedenim razdobljima napredovao, usprkos primijenjenim interventnim postupcima i suportivnoj potpori i 18. studenoga 2019. završio očekivanim letalnim ishodom.

22. Na temelju pisane dopunu nalaza i mišljenja navedenog vještaka, kao očitovanja na istaknute primjedbe, od 20. ožujka 2023. (list 163-166), utvrđeno je da je isti vještak mišljenja:

- Glede navoda da je bolest bila u području pluća i bronha i nije metastazirala po ostalim dijelovima tijela, navodi da je pok. Stojan Matašev, 68 godišnji bolesnik kojem je bronhocitološkom obradom sredinom 2019., verificiran planocelularni karcinom desnog glavnog bronha (inicijalni III B stadij). Kada rak pluća dostigne stupanj III, što je kod pacijenta utvrđeno, to znači da se bolest proširila iz pluća u ostala obližnja tkiva ili udaljene limfne čvorove. Stadij III B raka pluća znači da se bolest proširila na limfne čvorove iznad ključne kosti ili na čvorove na suprotnoj strani prsnog koša s mjesta primarnog tumora pluća. U trenutku dijagnosticiranja bolesti utvrđeno je stanje III B što ukazuje na postojanje metastaze bolesti-dakle radilo se o značajno uznapredovalo, inoperabilnoj malignoj bolesti pluća.

- Glede navoda da je pok. Stojanu Mataševu i tuženici rečeno da će mu 5. studenoga 2019. biti ugrađena mrežica u bronhu radi omogućavanja i olakšavanja disanja, zbog čega je bio smješten na čekanju u Specijalnu bolnicu za plućne bolesti Rockefellerova 3, a što na kraju nije učinjeno nego je ponovno prebačen na daljnje liječenje u Kliniku za plućne bolesti Jordanovac, navodi da je isti premješten 23. listopada 2019. dogovorno u Specijalnu bolnicu za plućne bolesti radi nastavka palijativnog liječenja. Stanje bolesti pok. Stojana Mataševa bilo je takvo da je jedino bilo moguće palijativno liječenje. U palijativnoj skrbi cilj je držati simptome bolesti koliko je moguće pod kontrolom kada više ne postoji nada za izlječenje bolesti. Palijativna skrb ne ubrzava ni usporava smrt, već nudi sustav podrške koji oboljelima pokušava pružiti koliko je moguće kvalitetnije i aktivnije zadnje dane ili mjesec života. Dakle 5. studenoga 2019. u KB Jordanovac učinjena je interventna bronhoskopija zbog ugroženosti dišnog puta, uzrokovane rastom i prodorom tumorske mase u distalni dio traheje i desni glavni bronh. Zbog proširenosti maligne plućne bolesti nije bilo moguće učiniti terapijski zahvat. Izdana je doznaka za kućni koncentrator kisika zbog potrebe trajne terapije kisikom u kućnim uvjetima. Predloženo je tuženici kontakt s nadležnim palijativnim timom, patronažnom sestrom kako bi se objasnio postupak rada s koncentratorom kisika.

- Glede navoda da je 16. studenoga 2019. u 7,03 sati prijam u KB Jordanovac / informacije anamnestičke, dobivaju se od supruge/ dovezen vozilom HMP zbog pogoršanja disanja, navodi da u Klinici KB Jordanovac postoji svakodnevna 24 satna prisutnost liječnika (dežurstvo). Liječnik prim. dr. Mihovil Roglić, utvrdio je smrt 18. studenoga 2019. u 9,44 sati: bolesnik s uznapredovalim planocelularnim ca i iscrpljenim mogućnostima diferentne terapije hospitaliziran zbog pogoršanja. Očekivano preminuo 18. studenog 2019. u 5,45 sati.

- Glede navedene informacije, koje tuženica navodi, nisu mogle imati nepovoljni utjecaj, na progresivni, već značajno uznapredovali tijek maligne bolesti pluća, pok. Stojana Mataševa.

- Glede navoda da je liječnica u Klinici za plućne bolesti navela da nema potreba za obavljanje obdukcije radi utvrđenja razloga smrti, jer je uobičajeno ne raditi obdukciju kad pacijent umre u bolnici, a bio je na liječenju zbog teže bolesti te je tuženica potpisala ponuđene joj isprave s obzirom da zbog šoka nastalog po saznanju za smrt pok. Stojana Mataševa nije bila u stanju suvislo razmišljati, navodi da obdukcije umrlih u bolnici se obavljaju. Liječnica Klinike zbog jasnog uzroka smrti pok. Stojana Mataševa vjerojatno nije inzistirala na obdukciji, već je tuženici ponuđena isprava odustajanje od kliničke obdukcije, što je tuženica vjerojatno i potpisala.

- Glede navoda da sam tijek liječenja i podaci koji su pok. Stojanu Mataševu i tuženici predstavljeni od strane liječnika ni na koji način nisu ukazivali na postojanje opasnosti da bi pok. Stojan Matašev mogao preminuti tako brzo, pogotovo imajući na umu savjete i preporuke liječnika za osiguravanje uvjeta za palijativno liječenje u kućnoj njezi, te činjenica da je pok. Stojan Matašev 22. listopada 2019. pri punoj svijesti

potpisao izjavu o odbijanju kojom je odbio zračenje odnosno postupak palijativne iradijacije, dakle niti je bio upozoren na opasnost od mogućeg bitnog pogoršanja zdravstvenog stanja koje bi moglo dovesti do smrtnih posljedica u kratkom roku, navodi da upravo suprotno, od trenutka dokaza maligne bolesti pluća, liječnici su ukazivali na postojanje proširenog, inoperabilnog malignog procesa pluća i sigurno je pok. Stojanu Mataševu objašnjena priroda njegove bolesti, kao i očekivani tijek bolesti, s mogućom bitnom progresijom bolesti koja je ubrzo mogla dovesti do smrtnih posljedica. Preporučani su jedino mogući modaliteti mogućeg tretmana, tj. sustavno onkološko liječenje i postupak palijativne iradijacije.

23. Na ročištu 19. lipnja 2024. (list 192 i 193) isti vještak je u cijelosti ostao kod prethodno danog pisanog nalaza i mišljenja, kao i dopune istoga, u kojem smislu je iskazao te se u odnosu na tuženičine primjedbe očitovao navodeći da u trenutku same dijagnoze Stojana Mataševa je dokazana i utvrđena proširena inoperabilna maligna bolest pluća, što je istome i rečeno kod dijagnostike i da se predlaže onkološko liječenje, što ukazuje na kemoterapije i radijacije i ostalo. Navedeni na isto ne pristaje već zahtijeva drugo mišljenje i odlazak u drugu ustanovu u Klinici KB Jordanovac navedeno je potvrđeno te je predloženo dodatno dijagnostička obrada s ciljem odabira modaliteta liječenja osnovne bolesti. Navedeni isto nije učinio već u listopadu dolazi kroz hitnu službu KB Jordanovac na liječenje. U tom boravku zbog izuzetno uznapredovale bolesti predlaže se u tom trenutku mogući terapijski postupci koji imaju isključivo za cilj palijativno liječenje zbog iskazane vitalne ugroženosti Stojana Mataševa. Postoji više raznih razloga (medicinski i ne medicinskih) zbog kojeg pacijent može odbiti preporučani tretman, a što se ovdje dogodilo. Kada su iscrpljena sva moguća sredstva liječenja, terapijske procedure oboljelog onda se primjenjuje palijativna skrb. Nalaz navedene bakterije ne može biti uzrok tragičnog svršetka.

24. Navedeni pisani nalaz i mišljenja liječnika vještaka, kao i dopunsko očitovanje te obrazloženje istoga na ročištu za glavnu raspravu, prihvaćeni su u cijelosti, ocijenivši iste sveobuhvatnim, uvjerljivim, stručnim i objektivnim, temeljenim na medicinskim ispravama sad pok. Stojana Mataševa, te dugogodišnjem vještačkom iskustvu u brojnim sudskim postupcima. Također, budući da su razjašnjene i otklonjene sve primjedbe tuženice, nije se ukazala osnovana sumnja u pravilnost danih mišljenja niti bilo kakvi drugi nedostaci glede istih.

25. Daljnji dokazi nisu izvedeni, jer isti nisu potrebiti, s obzirom da potonje ne može biti od utjecaja na odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a imajući na umu postavljeni tužbeni zahtjev. Naime, rješenjem s pripremnog ročišta 12. studenoga 2020. (list 73) prihvaćeni su dokazni prijedlozi koji su mjerodavni za utvrđenje odlučnih činjenica (toč. I.), te je ujedno raspravnim rješenjem od 17. veljače 2026. u ponovljenom suđenju određeno izvođenje daljnji dokaza i to saslušanjem svjedoka predloženih po tuženici i to Zorana Ivančića, Marije Pedišić, Marijana Majera i Jasenke Marković Imbrija, dok nisu izvedeni ostali dokazi jer isti nisu potrebiti, pa stoga nisu niti posebno cijenjani ostali dokazi predloženi po parničnim strankama, jer isti nisu od odlučnog utjecaja na rješenje spornog odnosa, to tim više što do tada izvedenim dokazima predmet dovoljno raspravljen i utvrđene su sve odlučne činjenice mjerodavne za donošenje odluke u ovom predmetu. Osim toga sud, stranke i drugi sudionici moraju nastojati postupak provesti bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova te je sud dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku, u smislu čl. 10. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03.,

88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP).

26. Stoga, ostali dokazi, prethodno popisani, nisu posebno cijenjeni ni razmatrani, jer nisu od odlučnog utjecaja na rješenje spornog odnosa.

27. Dovodeći u svezu tužiteljčin iskaz, koji se u cijelosti prihvaća kao životno logičan i neposredno uvjerljiviji od tuženičinog iskaza, koji se djelomično ne prihvaća, kao i iskaze svjedoka Ivančice Junišić Kokor, Ankice Parač Marušić te suglasne dijelove iskaza svjedoka Marka Čičkovića, Davorina Ivančića, Jasenke Marković Imbrija, Marije Pedišić, Marijana Majera i Zorana Ivančića, s ostalim (pisanim) dokazima, poglavito izvedenim medicinskim vještačenjem, utvrđeno je da je sad pok. Stojanu Mataševu prilikom dijagnosticiranja maligne bolesti pluća u svibnju 2019. izložena i pojašnjena priroda njegove bolesti te zbog metastaza i proširenosti bolesti, predloženo onkološko liječenje, no, da je isti odbio preporučani tretman liječenja. Stojan Matašev je u trenutku prijama u KB Jordanovac 16. listopada 2019. bio značajno bolestan. Bili su izraženi simptomi postojanja proširene uznapredovale maligne bolesti pluća. Daljnji tijek bolest s gore opisanim tegobama je tijekom hospitalizacija u naprijed navedenim razdobljima napredovao je, usprkos primijenjenim interventnim postupcima i suportivnoj potpori i 18. studenoga 2019. je završio očekivanim letalnim ishodom, dakle Stojan Matašev je preminuo. Stoga, Stojan Matašev je preminuo mjesec dana nakon sklapanja Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju s tuženicom od 18. listopada 2019. te je razdoblje od dana sklapanja Ugovora (dan kada je završio u bolnici) do smrti proveo u bolnici s obzirom da je bolovao od uznapredovalog zloćudnog tumora bronha i pluća te je tuženica znala da je isti teško bolestan te da mu s obzirom na stanje zdravlja predstoji skoro smrt. Dakle, predmetni Ugovor je sklopljen u vrijeme kad je primatelj uzdržavanja bio u vrlo teškom zdravstvenom stanju i isključivo u namjeri postizanja nerazmjerne imovinske koristi. Naime, tuženica je bila upoznata s činjenicom da je pok. Stojan Matašev teško bolestan te da je samo pitanje dana kada će isti umrijeti. To stoga što su Stojan Matašev i tuženica bili u izvanbračnoj zajednici koja životna zajednica je trajala od 2010. g. do smrti Stojana Mataševa 18. studenoga 2019., te je cijelo vrijeme isti odnos bio prožet ljubavlju, uzajamnim razumijevanjem, poštovanjem i pomaganjem. Slijedom navedenog, proizlazi da predmetni Ugovor se nije niti mogao ispunjavati na način kako je ugovoren, odnosno tuženica se nakon sklapanja Ugovora vrlo kratko brinula o pok. Stojanu Matašev, njegovala ga, brinula se o njegovoj prehrani i pomagala mu u svakodnevnim kućanskim poslovima, s obzirom da je isti bio u bolnici, gdje je Ugovor i potpisan te je preminuo nakon mjesec dana od potpisa Ugovora. Osim toga, svrha i pobuda istoga Ugovora je bila prenijeti imovinu Stojana Mataševa na tuženicu, pri tome razbaštiniti tužiteljicu kao njegovu kći, uz opravdanje da će tužiteljica dovoljno dobiti nasljeđivanjem od svoje majke koja je dobila dovoljno imovine prilikom razdiobe bračne stečevine Stojana Mataševa i tužiteljčine majke.

28. Za rješenje spornog odnosa mjerodavne su odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23., dalje: ZOO) i Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine, br. 48/03., 163/03., 35/05., 127/13., 33/15. i 14/19., dalje: ZN). Tako je odredbom čl. 322. ZOO-a propisano da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo (st. 1.) i Ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani,

ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice (st. 2.). Nadalje, čl. 323. ZOO-a određuje posljedice ništetnosti pa je tako propisano da u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje (st. 1.) i ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti (st. 2.). Nadalje, u Glavi trećoj ZN-a koja sadrži odredbe glede nasljednopravnih ugovora, određena je čl. 102. ZN-a ništetnost ugovora o nasljeđivanju odnosno ništetan je ugovor kojim netko svojem suugovaratelju ili trećoj osobi ostavlja svoju ostavinu ili njezin dio.

29. Da bi ugovor bio pravovaljan i proizvodio pravne učinke, za njegovo sklapanje potrebna je suglasnost volja obje ugovorne strane. Suglasnost za sklapanje ugovora može dati samo osoba koja je u trenutku njegovog sklapanja svjesna svojih postupaka i sposobna za rasuđivanje. U protivnom, ako je suglasnost dana u vrijeme kada osoba nije bila sposobna shvatiti značenje svojih postupaka takva je volja manjkava, a dana suglasnost nije pravno relevantna pa niti ugovor koji je na temelju takve suglasnosti sklopljen ne proizvodi pravne učinke. Odredbom čl. 276. st. 1. ZOO-a propisano je da je za sklapanje pravovaljanog ugovora potrebno da ugovaratelj ima poslovnu sposobnost koja se zahtijeva za sklapanje toga ugovora. U protivnom, ugovori sklopljeni s osobom koja nema poslovnu sposobnost ništetni su i ne proizvode pravne učinke, te se s njima postupa kao i da nisu sklopljeni. S obzirom da relevantnu volju može izraziti samo poslovno sposobna osoba koja je u danom trenutku sposobna za rasuđivanje, bez obzira na činjenicu je li u vrijeme poduzimanja tih radnji (18. listopada 2019.) bila Stojanu Mataševu oduzeta poslovna sposobnost.

30. Slijedom navedenog, proizlazi da je Stojan Matašev bila sposoban za rasuđivanje u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora od 18. listopada 2019., tijekom hospitaliziranja istoga, ali u isto vrijeme bolest i medicinsko stanje Stojana Mataševa bile su takvog karaktera koje bi upućivale na predvidivu smrt u kratkom roku. Naime, Stojan Matašev, kao bolesnik s uznapredovalim planocelularnim ca i iscrpljenim mogućnostima diferentne terapije, je 16. studenoga 2019. ponovno hospitaliziran zbog pogoršanja te je očekivano preminuo 18. studenoga 2019.

31. Na temelju ovako izvedenih dokaza utvrđeno je da je predmetni Ugovor od 18. listopada 2019. sklopljen mjesec dana prije smrti primatelja uzdržavanja (18. studenoga 2019.), kada je isti već bio u vrlo teškom zdravstvenom stanju, oboljelom od raka pluća, hospitaliziran na intenzivnom odjelu bolnice, pa je stoga isti protivan moralu društva, jer nije sklopljen u namjeri uzdržavanja primatelja uzdržavanja, već u namjeri postizanja nerazmjerne imovinske koristi tuženice, pri tome isključiti tužiteljicu iz zakonskog nasljeđivanja, te je kao takav ništetan. Naime, protivno je moralu društva ako davatelj uzdržavanja sklopi ugovor o dosmrtnom uzdržavanju s primateljem uzdržavanja znajući da je primatelj uzdržavanja iznimno teškog zdravstvenog stanja u kojem je smrt izvjesna činjenica koja će redovitim tijekom stvari nastupiti za relativno kratko vrijeme. Dakle, proizlazi da je tuženica u trenutku sklapanja istog Ugovora znala odnosno mogla znati kada će primatelj uzdržavanja, njezin suprug umrijeti, s obzirom da je u trenutku sklapanja spornog Ugovora tuženici bilo poznato da njezin suprug boluje od maligne bolesti pluća s metastazama koja bolest po redovitom tijeku stvari

neizlječiva i čija je posljedica skora smrt. Zbog istih okolnosti predmetni Ugovor nije bilo moguće ispunjavati, dok je isključiva svrha istog Ugovora bila isključenje tužiteljice iz nasljeđivanja. Dakle, u roku mjesec dana od sklapanja nije niti moglo doći do ugovorenog uzdržavanja, dok je Ugovorom o dosmrtnom uzdržavanju tuženica stekla dva stana veće vrijednosti u Zagrebu, odnosno obvezu preuzetu Ugovorom o dosmrtnom uzdržavanju tuženica nije imala kada ni ispuniti.

32. Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju u svojim bitnim obilježjima predstavlja naplatan pravni posao, jer se obveza uzdržavanja preuzima zauzvrat prijenosu dijela ili čitave imovine. Tek iznimno može biti riječ o mješovitom pravnom poslu koji sadrži i ugovor o dosmrtnom uzdržavanju i ugovor o darovanju, a to samo u okolnostima ako je pri njegovom sklapanju bila svjesna nerazmjerna korist za davatelja uzdržavanja i ako su ugovorne strane u vrijeme sklapanja ugovora svjesne postojanja nerazmjera i na njega dobrovoljno pristaju.

33. Međutim, osnovna svrha ugovora o dosmrtnom uzdržavanju je pružanje uzdržavanja davatelja uzdržavanja prema primatelju uzdržavanja, a ne raspolaganje imovinom za života. Stoga, ukoliko je Stojan Matašev, kao ostavitelj želio raspolagati imovinom za života, trebao je sklopiti nasljedničkopravni sporazum u koji bi bila uključena i tužiteljica, kao njegova zakonska nasljednica, u smislu čl. 106. ZN-a. Proizlazi da osnovna pobuda za sklapanje Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju nije bila uzdržavanje Stojana Mataševa, osobito jer su oboje ugovaratelja znali da Stojanu Mataševu predstoji skora smrt, što je protivno moralu društva, već je osnovna pobuda bila rješavanje imovinskopravnih odnosa pok. Stojana Mataševa za života, dok je pri tome tužiteljica, kao zakonska nasljednica, isključena iz istog nasljednočkovpravnog sporazuma, a što je nedopuštena pobuda i ujedno protivno prisilnim propisima. Dakle, isključiva pobuda za sklapanje predmetnog Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju i to pred samu smrt Stojana Mataševa je bila darovati tuženici odnosno raspolagati imovinom za života Stojana Mataševa i to navedenim dvjema nekretnine, a pri tome isključiti tužiteljicu iz zakonskog prava nasljeđivanja. No, budući da je glavna pobuda za sklapanje ugovora bila isključiti tužiteljicu iz zakonskog prava nasljeđivanja, pri tome sklopivši prividan Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, a ne ugovor o darovanju, kako bi se izbjeglo vraćanje dara zbog zakidanja nužnog dijela tužiteljice, ovdje se prije svega radi o ugovoru o nasljeđivanju, jer istim Stojan Matašev, kao ugovaratelj, svojem suugovaratelju, ovdje tuženici, ostavlja svoju ostavinu ili njezin dio, koji je ništetan, sukladno čl. 102. ZN-a.

34. Ujedno, budući da je utvrđeno da su Stojan Matašev i tuženica bili 9 godina u izvanbračnoj zajednici, koja izvanbračna zajednica žene i muškarca je po svojim pravim i obvezama u svemu izjednačena s brakom, obveza je bila Stojana Mataševa i tuženice uzajamno se pomagati, uzdržavati i skrbiti jedno o drugome, u smislu čl. 4. Obiteljskog zakona (Narodne novine, br. 103/15., 98/19., 47/20., 49/23. i 156/23., dalje: ObZ) kojim je propisano načelo solidarnosti, uzajamnog poštovanja i pomaganja svih članova obitelji, kao i obveza uzdržavanja određena čl. 281.-283., čl. 295. ObZ-a. Dakle, kod takve zakonske obveze uzajamnog pomaganja i uzdržavanja supružnika, nije zakonski predviđeno niti opravdano sklopiti ugovor o dosmrtnom/doživotnom uzdržavanju između supružnika, jer je isto protivno svrsi i namjeri zakonodavca glede iste vrste ugovora.

35. Dakle, ovdje utuženi Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 18. listopada 2019. je prividan ugovor, te kao takav nema učinka među ugovornim stranama, u smislu čl.

285. st. 1. ZOO-a, a budući da isti prividan ugovor prikriva ugovor o nasljeđivanju, koji je ništetan u smislu čl. 102. ZN-a, niti taj drugi ugovor ne vrijedi (čl. 285. st. 2. ZOO-a).

36. Stoga, radi se o nedopuštenoj pobudi, koja je bitno utjecala na odluku Stojana Mataševa, kao jednog ugovaratelja da sklopi isti Ugovor, dok je tuženica, kao drugi ugovoratelj, za isto znala, pa je Ugovor je bez učinka (čl. 273. st. 2. ZOO-a). Ujedno, utvrđeno je da je Stojan Matašev, kao ostavitelj, želio raspolagati imovinom za života, u kojem slučaju je trebao je sklopiti nasljedničkopravni sporazum u koji bi bila uključena i tužiteljica, kao njegova zakonska nasljednica (čl. 106. ZN-a), a budući da je tužiteljicu izostavio iz istog sporazuma, isti ugovor je protivan prisilnim propisima.

37. Slijedom navedenog, utvrđeno je postojanje uzroka ništetnosti predmetnog Ugovora, poglavito da je isti Ugovor sklopljen u okolnostima kada je bilo sasvim izvjesno da prethodi skora smrt Stojana Mataševa, kao primatelja uzdržavanja, dok isti Ugovor nije sklopljen s ciljem da se obostrano steknu prava i preuzmu određene obveze, koji se Ugovor u mjesec dana trajanja nije niti moga ispunjavati, već je pobuda za sklapanje Ugovora bila nedopuštena, sve kako bi se tužiteljica isključila iz nasljedstva istih nekretnina, pa je stoga kod predmetnog Ugovora utvrđena nedopuštena pobuda, koji je ujedno protivan prisilnim propisima i moralu društva.

38. Zbog izloženog, a budući da u ovom slučaju utvrđena nevaljanost Ugovora, jer postoje uzroci ništetnosti, sukladno čl. 322. ZOO-a, te da je posljedica iste vratiti ono što je primljeno na temelju takvog ništetnog Ugovora, dakle uspostaviti prijašnje zk. stanje glede predmetnih nekretnina i posljedično iste nekretnine uvrstiti u ostavinsku imovinu iza pok. Stojana Mataševa, sukladno čl. 323. ZOO-a, valjalo je prihvatiti tužbeni zahtjev kao osnovan u cijelosti, kako je odlučeno pod toč. I., II. i III. izreke presude.

39. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, odnosno isti su odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora, zahtjev za naknadu troškova i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. te 138/23., dalje: OT), imajući na umu vrijednost boda u iznosu 2,00 EUR (Tbr. 54. OT) i pravo odvjetnika obračunati na sve obavljene radnje pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46. OT).

40. Slijedom navedenog, tužiteljici je valjalo priznati troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava tužbe (Tbr. 7./1. OT) i podnesaka od 28. rujna 2020., 30. ožujka 2022., 12. rujna 2023. i 2. studenoga 2023. (Tbr. 8./1. OT) te zastupanja na ročištima 12. studenoga 2020., 11. ožujka 2021., 22. rujna 2021., 16. svibnja 2024., 19. lipnja 2024. i 17. veljače 2026. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju u iznosu 150,00 EUR umjesto zahtijevanog iznosa 200,00 EUR te zastupanja na ročištu 6. listopada 2020. u iznosu 37,50 EUR umjesto zahtijevano iznosa 200,00 EUR (Tbr. 9./5. OT), dakle ukupno u iznosu 1.687,50 EUR, uvećanog za PDV 25% (421,88 EUR), kao i troška sudske pristojbe za tužbu i za presudu, za svaku radnju u zahtijevanom iznosu 53,09 EUR. Ujedno je tužiteljici u cijelosti valjalo priznati trošak medicinskog vještačenja u zahtijevanom iznosu 199,08 EUR. Međutim, nije priznat trošak sastava odgovora na žalbu od 12. rujna 2024. u zahtijevanom iznosu 200,00 EUR uvećanom za PDV 25%, niti trošak zastupanja na ročištu 16. veljače 2026., jer isto nije održano, u zahtijevanom iznosu 200,00 EUR uvećanom za PDV 25%. Stoga je tužiteljici valjalo dosuditi parnične troškove u sveukupnom iznosu 2.414,64 EUR, kako je odlučeno pod toč. IV. izreke presude, dok je ostatak

tužiteljičinog zahtjeva za naknadom parničnih troškova preko dosuđenog iznosa, valjalo odbiti kao neosnovan (toč. V. izreke presude).

41. Također je i tuženici valjalo odmjeriti troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, koji se sastoje od troška sastava odgovora na tužbu i podnesaka od 10. studenoga 2020., 1. travnja 2022., 29. rujna 2023. i 18. prosinca 2023. (Tbr. 8./1. OT) te sastava žalbe u zahtijevanom iznosu 187,50 EUR (Tbr. 10./1. OT) te zastupanja na ročištima 12. studenoga 2020., 11. ožujka 2021., 16. svibnja 2024., 19. lipnja 2024., 17. veljače 2026. i 16. travnja 2026. (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju u zahtijevanom iznosu 150,00 EUR te zastupanja na ročištu 6. listopada 2020. u iznosu 37,50 EUR (Tbr. 9./5. OT), dakle ukupno u iznosu 1.875,00 EUR, uvećanog za PDV 25% (468,75 EUR), kao i troška sudske pristojbe za žalbu u zahtijevanom iznosu 53,09 EUR, te troška dopunskog vještačenja u iznosu 200,00 EUR i pristup vještaka na ročište 19. lipnja 2024. u iznosu 33,18 EUR. Međutim, nije priznat trošak sastava podneska od 1. rujna 2023. u zahtijevanom iznosu 37,50 EUR uvećan za PDV 25% jer istim dostavlja dokaz o predujmu. No, ovako odmjereni parnični troškovi u sveukupnom iznosu 2.630,02 EUR nisu dosuđeni tuženici, s obzirom na neuspjeh iste u sporu, odnosno valjalo je odbiti tuženičin zahtjev za naknadom parničnih troškova, kao neosnovan, kako je odlučeno pod toč. VI. izreke presude.

42. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 57/22.) iskazane su novčane vrijednosti, s obzirom na fiksni tečaj konverzije 7,53450 HRK / 1 EUR.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

S u d a c:
Mario Klarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Osijeku. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku 15 dana od dana objave presude, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. ZPP-a).

DNA: - opun. tužiteljice i
- opun. tuženice.

Broj zapisa: **9-30888-a91ad**

Kontrolni broj: **02c85-571fb-4cd47**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.